

UZASADNIENIE

W sprawie ustalono następujący stan faktyczny:

W wyniku przeprowadzonego postępowania ustalono, że **J. O.** został skazany prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Okręgowego **we Wrocławiu** w sprawie **III K 225/11** z dnia 30 września 2011 roku za przestępstwo z art. 227 § 1 dkk w zw. z art. 227 §2 dkk. i art. 199 §1 dkk, art. 205 §1 dkk i art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych oraz art. 11 §1 dkk w zw. z art. 227 §2 dkk w zw. z art. 205 §1 dkk i art. 199 §1 dkk w zw. z art. 10 §2 dkk i art. 58 dkk popełnione w okresie od 14 września 1996r. do dnia 7 grudnia 1996r. na karę 2 lat pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 4 lata ;

II. Sądu Rejonowego **w Oleśnicy** w sprawie **II K 1540/10** z dnia 28 czerwca 2011 roku za przestępstwa;

a. z art. 278 § 1 i 3 kk i art. 275 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 §2 kk i art. 64 §1 kk popełnione w dniu 13 lipca 2009r. na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności,

b. z art. 278 § 5 kk i art. 275 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 §2 kk i art. 64 §1 kk popełnione w dniu 13 lipca 2009r. na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności,

c. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 §1 kk popełnione w dniu 13 lipca 2009r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,

d. z art. 278 § 1 i 5 kk i art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 §2 kk i art. 64 §1 kk popełnione w dniu 10 lipca 2009r. na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności,

e. z art. 279 § 1 kk i art. 275 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 §2 kk i art. 64 § 2 kk popełnione w dniu 10 lipca 2009r. na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności,

f. z art. 278 § 5 kk i art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 §2 kk i art. 64 §1 kk popełnione w dniu 13 lipca 2009r. na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności,

g. z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 14 lipca 2009r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

h. z art. 278 § 1 i 5 kk i art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 §2 kk i art. 64 §1 kk popełnione w dniu 22 czerwca 2009r. na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności,

i. z art. 278 § 1 i 5 kk w zw. z art. 64 §1 kk popełnione w dniu 22 czerwca 2009r. na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności,

j. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 §1 kk popełnione w dniu 22 czerwca 2009r. na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności,

k. z art. 279 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 §2 kk i art. 64 § 2 kk popełnione w dniu 1 lipca 2009r. na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności,

wymierzającym karę łączną 4 lat pozbawienia wolności, z zaliczeniem na jej poczet okresu tymczasowego aresztowania od dnia 14 lipca 2009r. do dnia 8 lutego 2010r. Zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 18 października 2011r. w sprawie IV Ka 860/11, obniżającym karę łączną do 3 lat i 10 miesięcy;

III. Sądu Rejonowego **w Zielonej Górze** w sprawie **VII K 434/11** z dnia 17 maja 2011 roku za przestępstwa :

- a. z art. 278 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk popełnione w dniu 9 lutego 2010r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,
- b. z art. 289 § 2 kk w zw. z art. 64 §1 kk popełnione w dniu 9 lutego 2010r. na karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności,

wymierzającym karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, z zaliczeniem na jej poczet okresu tymczasowego aresztowania od dnia 9 lutego do dnia 17 maja 2011r.;

IV. Sądu Rejonowego **w Jaworze** w sprawie **II K 312/11** z dnia 26 lipca 2011 roku za przestępstwo z art. 13 §1 kk w zw.z art. 278 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk popełnione w dniu 4 lutego 2011 roku na kary :

- 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata ,
- grzywny orzeczonej na podstawie art. 33 §2 kk w rozmiarze 30 stawek dziennych o wartości 1 stawki dziennej 10 złotych, z zaliczeniem na jej poczet okresu zatrzymania od dnia 4 lutego 2011r. do dnia 6 lutego 2011r. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Jaworze z dnia 26 lipca 2011r. zamieniono karę grzywny na zastępczą karę pozbawienia wolności w wymiarze 12 dni. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Żarach z dnia 4 grudnia 2012r. sprawie 2 II Ko 3122/12 zarządono wykonanie kary pozbawienia wolności ;

V. Sądu Rejonowego **w Żarach** w sprawie **II K 1265/11** z dnia 14 listopada 2011r. za przestępstwo z art. 275 § 1 kk i art. 278 §1 i 5 kk w zw. z art. 11 §2 kk i art. 64 §1 kk popełnione 26 maja 2011r. na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności;

VI. Sądu Rejonowego **w Żarach** w sprawie **II K 1555/11** z dnia 3 listopada 2011r. za przestępstwa:

- a. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w dniu 1 sierpnia 2011r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,
- b. z art. 278 § 1 kk i art. 275 §1 kk w zw.z art.11 §2 kk i art. 64 § 1 kk popełnione w dniu 1 sierpnia 2011r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,
- c. z art. 279 §1 kk w zw. z art. 64 §2 kk i art. 91 §1 kk popełnione w dniu 1 sierpnia 2011r. na karę 3 lat pozbawienia wolności

wymierzającym karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, z zaliczeniem na jej poczet okresu tymczasowego aresztowania od dnia 3 sierpnia 2011r. do dnia 3 listopada 2011r.;

VII. Sądu Rejonowego **w Oleśnicy** w sprawie **II W 179/09** z dnia 25 sierpnia 2009r. za wykroczenie z art. 119 §1 k.w. popełnione w dniu 12 lipca 2009r. na karę grzywny 600 złotych. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Oleśnicy z dnia 25 sierpnia 2009r. zamieniono karę grzywny na zastępczą karę pozbawienia wolności w wymiarze 20 dni;

VIII. Sądu Rejonowego **w Zielonej Górze** w sprawie **VII W 290/11** z dnia 25 marca 2011r. za wykroczenia z art. 119 §1 kw w zw. art. 9 §2 kw popełnione w dniach 18 stycznia 2011r. i 17 stycznia 2011r. na karę 1 miesiąc ograniczenia wolności. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Zielonej Górze z dnia 25 marca 2011r. zamieniono karę ograniczenia wolności na zastępczą karę pozbawienia wolności w wymiarze 15 dni.

Dowód :

- odpis wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu w sprawie sygn. akt III K 225/11 z dnia 30 września 2011 roku – k. 55-61 akta III K 225/11
- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Oleśnicy z dnia 25 sierpnia 2009 roku w sprawie II W 179/09 – k. 34-35,
- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Żarach w sprawie II K 1265/11 z dnia 14 listopada 2011 r. – k. 71, akta II K 1265/11,,

- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Oleśnicy w sprawie sygn. akt II K 1540/10 z dnia 28 czerwca 2011 roku – k. 72-76, akta II K 1540/10,
- odpis wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu w sprawie sygn. akt IV Ka 860/11 z dnia 18 października 2011 roku – k. 77-78
- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Jaworze w sprawie sygn. akt II K 312/11 z dnia 26 lipca 2011 roku – k. 79-80, akta II K 312/11,
- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Zielonej Górze w sprawie sygn. akt VII K 434/11 z dnia 17 maja 2011 roku – k. 81-82, akta VII K 434/11,
- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Żarach w sprawie sygn. akt IIK 1555/11 z dnia 3 listopada 2011 roku – k. 83-86, akta II K 1555/11,
- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Zielonej Górze w sprawie sygn. akt VII W 290/11 z dnia 25 marca 2011 roku – k. 88,
- odpis postanowienia Sądu Rejonowego w Żarach w sprawie II Ko 3122/12 z dnia 4 grudnia 2012r. k. 132,
- informacja z Krajowego Rejestru Karnego – k. 9-10
- opinia o skazanym wraz z informacją o pobytach i orzeczeniach k. 105-123

Od dnia 4 sierpnia 2011r. J. O. odbywał karę pozbawienia wolności w Areszcie Śledczym w L.. Z uwagi na konieczność leczenia psychiatrycznego aktualnie przebywa on w Areszcie Śledczym w P..

Zachowanie skazanego w warunkach izolacji zostało ocenione jako zmienne. Trzykrotnie był on nagradzany regulaminowo, dwukrotnie karany dyscyplinarnie. W 2005 r. został skierowany do odbywania kary w Oddziale Terapeutycznym dla skazanych z niepsychotycznymi zaburzeniami psychicznymi lub upośledzonych umysłowo z uwagi na osobowość nieprawidłową, stany depresyjne z próbami samobójczymi, uzależnienie od narkotyków. Od września 2011r. objęty jest zaleceniami według karty zagrożonego samobójstwem z uwagi na wypowiedziane myśli rezygnacyjne.

Dowód :

- opinia o skazanym z Aresztu Śledczego k.105

Sąd zważył co następuje:

Warunki do wydania wyroku łącznego określają przepisy art. 569 § 1 k.p.k. oraz art. 85 k.k. Zgodnie z tymi normami wyrok łączny wydaje się, gdy różnymi prawomocnymi wyrokami wymierzono danej osobie kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu, za dwa lub więcej przestępstw popełnionych zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw. Zgodnie z przepisem art. 569 § 2 k.p.k. w sytuacji, gdy zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów, sądem właściwym do wydania wyroku łącznego będzie sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący w pierwszej instancji; jeśli natomiast w pierwszej instancji orzekały sądy różnego rzędu, właściwy do wydania wyroku łącznego jest sąd wyższego rzędu.

Oceniając możliwość wydania wyroku łącznego sąd ma obowiązek badać zapadłe dotychczas wobec skazanego wyroki jednostkowe, a nie tylko te wskazane przez niego we wniosku. W sytuacji gdy postępowanie w przedmiocie wyroku łącznego zainicjował sam skazany, to sposób w jaki we wniosku określił zakres wyroków jednostkowych, które powinny być objęte tym postępowaniem, nie może mieć znaczenia dla określenia zakresu przedmiotowego tego postępowania.

Obowiązkiem sądu wynikającym, zarówno z procesowej normy z art. 570 k.p.k., jak i normy materialno - prawnej z art. 85 k.k. jest bowiem i tak przeprowadzenie postępowania w zakresie wszystkich skazań danej osoby będącej przedmiotem tego postępowania, celem ustalenia czy popełnione przez nią przestępstwa pozostają w realnym zbiegu i przez to kary za nie orzeczone podlegają łączeniu (por. post.. SN 2011-03-08 II KK 312/10 Biul.PK 2011/5/44-45).

Podstawą zatem oceny możliwości wydania wyroku łącznego są wszystkie wyroki jakie zapadły przeciwko skazanemu do czasu wydania wyroku łącznego oraz informacja z Krajowego Rejestru Karnego. W tym miejscu należy zauważyć, że w karcie karnej dotyczącej J. O. ujawniono więcej skazań niż przyjęto w części wstępnej wyroku łącznego. Jednakże należy zauważyć, że część skazań uległa już zatarciu, natomiast część z uwagi na daty wydania wyroków wskazują na ewidentny brak warunków do orzeczenia kary łącznej, która zawierałaby wyroki wskazane przez skazanego we wniosku.

Przedmiotem badania zatem były wszystkie wyroki jednostkowe jakie zapadły przeciwko J. O. w 2011r. W przedmiotowej sprawie zachodzą warunki do orzeczenia dwóch kar łącznych. Mianowicie zachodzą przesłanki do orzeczenia kary łącznej w zakresie połączenia kar orzeczonych wyrokami jednostkowymi opisanymi w punktach II A-K, III A-B i IV. Przestępstwa, jakie objęte zostały tymi wyrokami, popełnione zostały w okresie pomiędzy 22 czerwca 2009r. a 4 lutego 2011r., natomiast pierwszy wyrok co do tych przestępstw zapadł w dniu 17 maja 2011r. (wyrok Sądu Rejonowego w Zielonej Górze sygn. akt VII K 434/11), zatem została spełniona przesłanka w postaci popełnienia przestępstw przed datą wydania pierwszego skazującego wyroku. Ponadto wzmiankowanymi wyrokami wymierzono podlegające połączeniu kary pozbawienia wolności. Zrealizowany został zatem również drugi z warunków decydujących o możliwości połączenia wyroków, jakim jest skazanie na kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu. Sąd – zgodnie z dyrektywą art. 86 § 1 k.k. – miał możliwość orzeczenia kary łącznej w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy. Działając na podstawie tych wytycznych Sąd miał możliwość wymierzenia skazanemu J. O. kary łącznej od 1 roku i 8 miesięcy do 15 lat pozbawienia wolności, a orzekł karę łączną 5 lat pozbawienia wolności.

Zachodzą również przesłanki do orzeczenia drugiej kary łącznej i połączenia kar wymierzonych wyrokami opisanymi w punktach V i VI A-C. Przestępstwa, jakie objęte zostały tymi wyrokami, popełnione zostały w okresie pomiędzy 26 maja 2011r. a 1 sierpnia 2011r., natomiast pierwszy wyrok co do tych przestępstw zapadł w dniu 3 listopada 2011r. (wyrok Sądu Rejonowego w Żarach sygn. akt II K 1555/11), zatem została spełniona przesłanka w postaci popełnienia przestępstw przed datą wydania pierwszego skazującego wyroku. Zrealizowany został zatem również drugi z warunków decydujących o możliwości połączenia wyroków, jakim jest skazanie na kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu. Sąd miał możliwość wymierzenia J. O. karę łączną od 3 lat pozbawienia wolności do 5 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności, a orzekł karę łączną 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Okoliczności, jakie bierze się pod uwagę przy określaniu wysokości kary łącznej, to stopień związku przedmiotowego i podmiotowego zbiegających się przestępstw a także wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary. Od tych czynników uzależnione jest, czy sąd wymierzając karę łączną zastosuje zasadę absorpcji, asperacji, czy też kumulacji. Zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu tak kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, objętymi tymże skazaniem. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski związek przedmiotowo – podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione. Im bliższe są te relacje, tym bardziej wyrok łączny powinien być zbliżony do dopuszczalnego minimum, uwarunkowanego wysokością kar orzeczonych za przestępstwa objęte tym wyrokiem (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 9 maja 2001 r., sygn. akt II Aka 63/01, Prok. i Pr. 2002, nr 7 – 8, poz. 20).

W tym miejscu należy stwierdzić, że pomiędzy poszczególnymi czynami J. O. istnieje niezbyt duża rozpiętość czasowa. Były one wymierzone w podobne dobra chronione tj. mienie. W związku z powyższym należy uznać, że w niniejszej sprawie istnieje związek przedmiotowo – podmiotowy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami popełnionymi przez skazanego.

Przy wymierzaniu kary łącznej, orzekanej wyrokiem łącznym, należy również baczyc na okoliczności, które wskazują na przebieg procesu resocjalizacji skazanego, albowiem umożliwiają one należyte uwzględnienie potrzeb w zakresie jego resocjalizacji (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 27 czerwca 1973 roku, IV KR 122/73, OSNKW 1973, zeszyt 12, pozycja 159 i z dnia 25 października 1983 roku, IV KR 213/83, OSNKW 1984, zeszyt 5-6, pozycja 65).

Sąd wziął zatem pod uwagę opinię Dyrektora Areszty Śledczego w P., w którym J. O. aktualnie przebywa. Z opinii tej wynika, że zachowanie skazanego jest zmienne. Jest nagradzany regulaminowo, ale i karany dyscyplinarnie.

Mając wszelkie wskazane powyżej okoliczności na uwadze Sąd uznał, że odpowiednimi karami łącznymi w przedmiotowym przypadku będą kary orzeczone w wyroku. Takie kary łączne wyrażają zasadę asperacji. Zdaniem Sądu tak wymierzone kary spełnia swe cele prewencyjne i uwzględniają proces resocjalizacji skazanego.

Sąd przyjmując powyższą zasadę uznał, że nie zachodzą przesłanki do pełnej kumulacji. Kumulacja kar stanowiłaby dolegliwość przekraczającą ponad miarę potrzeby resocjalizacyjne wobec skazanego. Poza tym istniejący związek przedmiotowo – podmiotowy pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami, głównie ze względu na tożsamy przedmiot ochrony jest oczywisty i sprzeciwia się zastosowaniu zasady kumulacji kar. Większość popełnionych przez skazanego przestępstw była bowiem popełniona w podobny sposób i wymierzona była w dobra chronione jakim jest mienie. Związek ten nie był jednak na tyle silny, aby w niniejszej sprawie zastosować zasadę pełnej absorpcji. Na odstąpienie od zastosowania tej zasady przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności wpływ miał także powoli przebiegający proces resocjalizacji skazanego, wyrażający się w bardzo dużej ilości przestępstw przez niego popełnionych. Niewątpliwie, istotny wpływ na wysokość kary łącznej powinien mieć fakt, iż J. O. to osoba karana wielokrotnie, a czyny, które obejmuje niniejszy wyrok łączny, stanowią tylko część jego przestępczej działalności. Świadczy o tym dokumentacja z Krajowego Rejestru Karnego załączona do akt sprawy. Ta okoliczność musi mieć wpływ na wysokość kary łącznej. Należy mieć również na uwadze, że popełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 12.07.2000 r., sygn. akt II Aka 171/00).

Zaliczeniu skazanemu na poczet orzeczonych kar łącznych pozbawienia wolności podlegały zarówno okresy jego tymczasowego aresztowania jak i okresy dotychczas odbytych kar. Rozstrzygnięcie to znajduje wyraz w przepisie art. 577 k.p.k.

Te orzeczenia wyroków podlegających łączeniu, które nie zostały objęte wyrokiem łącznym, pozostawiono do odrębnego wykonania.

Należało również zbadać możliwość połączenia kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu w sprawie IIIK 225/11 opisanym w punkcie I. Stwierdzić należy, że warunki do orzeczenia kary łącznej określone w art. 85 kk co do tego skazania zachodzą bo czyn został popełniony zanim zapadł pierwszy wyrok tj. wyrok Sądu Rejonowego w Zielonej Górze w sprawie VII K 434/11. Jednakże należy zauważyć, że aktualnie do połączenia z tego wyroku Sądu Okręgowego jest kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Natomiast wszystkie pozostałe kary są karami o charakterze izolacyjnym. W przypadku tychże skazań po pierwsze mamy do czynienia z sytuacją o jakiej mowa w art. 89 §1 kk, gdyż doszło do skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. W takiej sytuacji sąd może w wyroku łącznym warunkowo zawiesić wykonanie kary łącznej, jeżeli zachodzą przesłanki określone w art. 69 kk. Zdaniem Sądu w przypadku J. O. przesłanki takie nie zachodzą. Jego dotychczasowy tryb życia, a w szczególności postawa w okresach próby, kiedy to popełniał kolejne przestępstwa wskazuje, że ponowne warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności nie spełni celów kary.

Sąd uznał zatem, biorąc pod uwagę zachowanie skazanego w okresach próby, że nie zachodzi wobec niego pozytywna prognoza, konieczna do zastosowania art. 69 kk.

W stanie prawnym obowiązującym w chwili popełnienia przez skazanego czynów nie istniała możliwość wymierzenia kary łącznej, w sytuacji gdy za dwa zbiegające się przestępstwa wymierzono karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania oraz karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, a nie są spełnione przesłanki określone w art. 69 k.k. (por. wyrok SN z dnia 18.02.2009r. w prawie V KK 13/09). Taka bowiem możliwość istnieje dopiero po zmianie kodeksu karnego obowiązującego od dnia 8 czerwca 2010r i dodaniu art. 89 § 1a. Zastosowanie jednakże art. 89 kk w obecnym brzmieniu i połączenie kar pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania i kary bezwzględnej oraz wymierzenie skazanemu kary łącznej pozbawienia wolności, bez warunkowego zawieszenia jej wykonania narusza art. 89 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 8 czerwca 2010 r., to jest przed nowelizacją tego przepisu dokonaną ustawą z 2009 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny, ustawy - Kodeks postępowania karnego, ustawy - Kodeks karny wykonawczy, ustawy - Kodeks karny skarbowy i innych ustaw. Stwierdzić należy, że wobec treści art. 4 § 1 k.k., należy stosować przepis art. 89 § 1 k.k. w brzmieniu sprzed nowelizacji. Skoro kara łączna jest instytucją prawa karnego materialnego, to orzekanie powinno nastąpić z uwzględnieniem art. 4 § 1 k.k. Oznacza to, że należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, gdy jest względniejsza dla skazanego. Natomiast możliwość wymierzenia kary łącznej w wyroku łącznym na podstawie art. 89 § 1a k.k., zgodnie z art. 4 § 1 k.k., dotyczyć będzie skazań za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, popełnione po dniu 7 czerwca 2010 r.

W związku z powyższym orzeczenie za zbiegające się przestępstwa, za które wymierzono kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia, gdy przestępstwa zostały popełnione przed dniem 8 czerwca 2010 r., stanowiłoby rażące naruszenie art. 4 § 1 k.k. (por. wyroki SN z dnia 9.05.2011 V KK 108/11, z dnia 12.04.2011r. w sprawie V KK 74/11).

Z tych też względów Sąd Okręgowy mimo popełnienia czynów zanim zapadł pierwszy wyrok nie dokonał połączenia w węzeł kary łącznej kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu w sprawach IIIK 225/11

W związku z trudną sytuacją materialną skazanego, odbywającego obecnie karę pozbawienia wolności, Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.